

Φόρος τιμής στον ιεραπόστολο Κοσμά Γρηγοριάτη

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Τριάντα τρία χρόνια από την εις Κύριον εκδημία του μακαριστού Ιεραποστόλου του Κονγκό π. Κοσμά Γρηγοριάτη, ο οποίος μια μέρα σαν σήμερα το 1989 κοιμήθη σε ηλικία 47 ετών συνεπεία αυτοκινητιστικού δυστυχήματος στο Κονγκό.

Ο πατήρ Κοσμάς, που έζησε και μεγάλωσε στη Σταυρούπολη της Θεσσαλονίκης, υπήρξε ο πρώτος Ιεραπόστολος του Κολουέζι του Κονγκό και ο εμπνευστής ενός μεγάλου πνευματικού και κοινωνικού έργου στην καρδιά της Αφρικανικής Ηπείρου. Κατήχησε και βάπτισε περισσότερους από 15.000 ιθαγενείς. Πέραν της ανέγερσης Ιερών Ναών και Ιδρυμάτων, προχώρησε στην ανοικοδόμηση Δημοτικών Σχολείων.

Επίσης, για την ανάβαθμιση του βιωτικού και πολιτισμικού επιπέδου του λαού ίδρυσε Τεχνική Αγροτική Σχολή, αναπτύσσοντας ταυτόχρονα γεωργικά και κτηνοτροφικά προγράμματα στο Νότιο Κονγκό.

Η ζωή, η ακάματη ιεραποστολική διακονία και η αιφνίδια έξοδος του π. Κοσμά, ευαγγελιστού των Κονγκολέζων αδελφών και πνευματικού ιδρυτή του Ιεραποστολικού Συνδέσμου «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός», συγκλόνισαν, αφύπνισαν και παρεκίνησαν πλειάδα κληρικών και λαϊκών να συμμετάσχουν ενεργά στο ιεραποστολικό σκάμμα, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο του Χριστού «πάση τη κτίσει». Εθέρμανε δε και συνεπήρε χιλιάδες αδελφών μας, στην Ελλάδα και στην ομογένεια, που αγκάλιασαν ολόψυχα, στήριξαν και συνεχίζουν να στηρίζουν παντοιοτρόπως τις ιεραποστολικές επάλξεις της Ορθοδοξίας απανταχού της γης.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ ΜΕ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ:

Ο Ιεραποστολικός Σύνδεσμος «Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός», τιμώντας τη μνήμη του μάρτυρα Ιεραποστόλου, το Σάββατο 29 Ιανουαρίου 2022 θα τελέσει το ετησίως καθιερωμένο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μάρτυρα Ιεραποστόλου, πατρός Κοσμά Γρηγοριάτη, στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Σταυρουπόλεως.

Ζούσε για να αγαπά και να προσφέρει

Γεννήθηκε στο χωριό Θεοδόσια του Κιλκίς το 1942. Μικρός ήλθε με τους γονείς του στη Θεσσαλονίκη, όπου ζούσαν πολύ φτωχικά. Δεύ-τερο σπίτι του ήταν η εκκλησία και δεύτερος πατέρας του ο εφημέριος της ενορίας του. Χαιρόταν να μελετά την Αγία Γραφή και να πηγαίνει στο κατηχητικό σχολείο. Από μικρός μπήκε στη βιοπάλη σπουδάζοντας συγχρόνως. Συνδέθηκε πνευματικά με τον μακαριστό Αυγουστίνο Καντιώτη (+2010) κι άρχισε αλληλογραφία με τον π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο (+1972), που ήταν στην Αφρική. Ο πόθος της Ιεραποστολής φούντωνε συνέχεια μέσα του. Είχε επαφές και με τον Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο (+1980) της μονής Λογγοβάρδας της Πάρου. Ήξερε τεχνικά, μηχανικά, ηλεκτρολογικά, ηλεκτρονικά, νοσηλευτικά, ναυαγο-σωστικά και οικοδομικά πράγματα. Παρακολούθησε το Φροντιστήριο Κατηχητών και μαθήματα εξωτερικής ιεραποστολής στην Αποστολική Διακονία, νοσηλευτική στον Ερυθρό Σταυρό. Πήρε ακόμη και πτυχίο κολύμβησης. Αργότερα έσωσε από βέβαιο πνιγμό ένα παιδάκι σε μία λίμνη στο Κολουέζι. Ήθελε να σπουδάσει και ιατρική, μα δεν τα κατάφερε. Πήγε όμως στο Ανώτερο Φροντιστήριο της Ριζαρείου Σχολής.

Το 1975 πρωτοπήγε στην ιεραποστολή της Αφρικής πλησίον του π. Αμφιλοχίου Τσούκου στο Κολουέζι του Ζαΐρ. Άρχισε την ανοικοδόμηση ναών μ' ενθουσιασμό, γνώση, επιμέλεια και τόλμη, δίχως να γνωρίζει την τοπική γλώσσα, τη σουαχίλι. Ξάπλωνε με τα παπούτσια, δεν προ-λάβαινε να τα βγάλει. Κόντευε να πάθει υπερκόπωση. Κάποτε έπαθε ηλίαση και επί χρόνια τον ταλαιπωρούσαν πονοκέφαλοι. Σε 15 μήνες έκτισε 9 ναούς.

Το 1977 με τον π. Νικόδημο Μπιλάλη έκτισε τον ναό του οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου στις Καρυές. Τότε γνώρισε τον Γέροντα Παΐσιο, ο οποίος του είπε να μονάσει στη μονή Γρηγορίου, να χειροτονηθεί εκεί και μετά να πάει στην ιεραποστολή. Το επόμενο έτος εκάρη μοναχός από τον ηγούμενο Γεώργιο και χειροτονήθηκε από τον επίσκοπο Ροδο-στόλου Χρυσόστομο. Με τις ευχές των πατέρων και με ιερό ενθουσιασμό ξεκίνησε το μεγάλο έργο της ιεραποστολής στην Αφρική.

Στην αρχή πήγε στην Κανάγκα στον π. Χαρίτωνα Πνευματικάκη και την αδελφή Όλγα. Με τις ευλογίες του μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής Τιμοθέου πήγε κατόπιν στο Κολουέζι. Έλεγε στον πατέρα του: «Εμένα με έταξε ο Θεός ιεραπόστολο σ' αυτή την περιοχή. Όπου και να πηγαίνω, θα βοηθώ όποιον συναντήσω που έχει την ανάγκη μου». Με πολλούς πειρασμούς, δυσκολίες και μεγάλα προβλήματα άρχισε ένα υπεράνθρωπο, σπουδαίο και σημαντικό Ιεραποστολικό έργο. Η ανιδιοτέλειά του και η εργατικότητά του ενέπνεε πολλούς να τον συν-δράμουν με διάφορους τρόπους. “Ζούσε για ν’ αγαπά και να προσεύχεται, να προσφέρει και να θυσιάζεται”, θα γράψει ο μοναχός Μωυσής ο Αγιορείτης.

